

Thinget at vedtage Flertallets Forslag, thi jeg er overbevist om, at det i mange Tilfælde vil bøde paa store Ulemper, som ganske vist sjeldent indtræde, men som, naar de komme, kunne være flemme nok.

Winther: Jeg har bedt om Ordet i Anledning af nogle Ytringer af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Hjugsbro), der gik ud paa, at der kunde komme mange Folk til, og at der derved kunde blive ødelagt kostbare Indretninger i en Herregaardshave o. s. v. Jeg vil dertil bemærke, at i Lovforslaget staar der kun „den Skade, som i Ildbrandsstilfælde bevirkes ved Brandvæsenets Slutnings- og Redningsforanstaltninger“. Det er altsaa kun om den Slags Skade, at der her er Tale, medens al anden Slags Skade aldeles ikke kan falde ind under Loven (Modsigelse); der staar udtrykkelig i Loven, at den kun angaar den Skade, som sker med frit Forfat af det Offentlige i Slutningens Interesse, og det kunde virkelig ogsaa gribe alt for vidt om sig, saafremt man skulde erstatte den Skade, som skete i 2 eller 10 Miles Afstand fra Brandstedet, derved at man hjørte hen til Stedet med Slutningsapparater. Nei, jeg tror, at Lovens Ord maa man holde meget bestemt fast ved, naar man ikke skal komme til at gaa ud over alle Grændser med, hvad der kan blive Gjenstand for Erstatning. Der var et æret Medlem, som mente, at, naar Brandvæsenet nedrev en Bygning for at forhindre en Ildbrands Udbredelse, saa skulde dette kunne ske uden Erstatning til Bygningens Eier. Nei, under saa retsløse Tilstande leve vi dog ikke, det vilde dog i Virkeligheden ogsaa være alt for galt, om Dyrigheden i det Offentliges Interesse skulde kunne rive en Bygning ned uden at give Erstatning derved. I Dvrigt skal jeg bemærke, at der er adskillige Forsikringer, hvor ikke blot de Bygninger, som brænde, men ogsaa den Skade, der foranlediges ved Ildbranden, erstattes, saa at, hvis en saadan Bygning var forsikret i et Selskab af den Slags, vilde Eieren faae Erstatning derved. Men hvorledes dette nu end forholder sig, saa tror jeg dog ikke, at vi ere udfatte for at faae vore Eiendomme demolevede af Hensyn til det Offentliges Interesse uden at faae Erstatning derved; thi var dette ikke Tilfældet, saa kunde man jo næsten ikke være Eiendomsbesidder her i Landet. Jeg tror heller ikke, at vi vilde risikere Sligt, fordi en Lov som den foreliggende ikke blev vedtagen. I Dvrigt skal jeg tilføie, at jeg egentlig nok antager, at den Skade, som sker i Haver og paa Marker omkring Gaarden, i de fleste Tilfælde med Lethed kan forsikres. Jeg siger ikke, at Brandsforsikringerne ere indrettede saaledes, at det kan ske overalt; men jeg kjender Brandsforsikringer for Løsrø, i hvilke Korn har været forsikret, og hvor man ogsaa har erstattet det i de Tilfælde, hvor det har været hugget om. Hvor Kornet har staet og groet

paa Marken, har man ikke erstattet det, men det kunde maasse nok være slet, hvis man havde truffet sine Foranstaltninger derefter.

Albretsen: Jeg har begjært Ordet for at søge efter det Kjendskab, jeg har til Sagen, at klare Begreberne lidt, hvad det foreliggende Spørgsmaal angaar. Jeg er ogsaa af den, der ere overbeviste om, at dette Lovforslag ingen Betydning har for Landet. I forrige Tid var det jo saa, at der var Mange, som ikke assurerede. Nu derimod er der dannet Assurancelskaber, hvor enhver Mand kan assurere. Jeg staar nemlig som Repræsentant for et Assurancelskab; derved er det, at jeg har noget Kjendskab til Sagen, og jeg skal nu give de Oplysninger, jeg har. Både af det Assurancelskab, som jeg staar som Repræsentant for, saavel som af alle de Selskaber, som jeg kjender ude fra den Egn, hvorfra jeg er, erstattes den Skade, som forarsages ved Slutning af Ildbrande. Hvad Kjøbtæderne angaar, da kan det nok være, at Loven er mere nødvendig; men for Landets Bedkommende finder jeg, som sagt, at den aldeles ikke er nødvendig. Den høitærede Minister nævnte rigtignok et Tilfælde ovre fra Møen. Det kan gjerne være, at der ikke er noget saadant Assurancelskab som de nævnte ovre paa Møen, men jeg tror bestemt, at, naar der føles Trang til at faae dem, saa ville de nok komme. Jeg siger kun, at efter den Erfaring, som jeg har ude fra min Egn og fra det Selskab, som jeg staar som Repræsentant for, er der aldeles ingen Trang til Lovforslaget, thi jeg kjender intet Tilfælde, uden at der er givet Erstatning for den lidt Skade. En Brand kan opstaa i et Hus eller en Gaard, som er assureret i eet Selskab, og der kan ligge op til den et Sted eller en Gaard, som hører ind under et andet Selskab; men Eieren har da, for saa vidt han har lidt Skade ved Slutningen hos Naboen, faaet Erstatning fra det Selskab, hvorunder han hørte. Det var kun disse saa Oplysninger, jeg vilde fremkomme med, for at bidrage til at klare Begreberne lidt.

Th. Nielsen: Det Foredrag, som vi hørte af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), overbeviste mig ydeligere om, at det ikke vil være rigtigt at vedtage Lovforslaget. Han sagde saaledes, at, naar der kom en hel Del Mennecker og trampede Noget ned, saa kunde der ikke være Tale om at give Erstatning; men saa vil jo heller ikke Størstedelen af den Skade, som forarsages ved Ildbrande, blive erstattet. Vi, der ere lidt kjendte med Ildbrande paa Landet, vide jo, at det er i den sidste Time, at Brandvæsenet kommer tilstede, og at det undertiden slet ikke sker. Har nu det ærede Medlem Ret, saa vil det samme beklagelige Tilfælde, som den høitærede Minister skildrede os ovre fra Møen, kunne